

ଟାଇପ୍ ଏ ମଧୁମେହ ରୋଗୀଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ

ଆଜିକାଲି କିଶୋର-କିଶୋରୀ ମଧ୍ୟ ମଧୁମେହର ଶିକାର ହେଉଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ଟାଇପ୍ ୧ ଟାଇପ୍ ୧ ମଧୁମେହ । ଏଭଳି ରୋଗୀ ଖାଦ୍ୟ ବାବଦରେ ସତରତ ହେବା ଜରୁରୀ । ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି, ଏପରି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା, ଯାହାଦ୍ଵାରା ରକ୍ତ ଶର୍କରା ହଠାତ୍ ବହୁତ ଅଧିକ ବଢ଼ିବନାହିଁ ବା କମିବନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍, ଠିକ୍ ଯେତିକି ଦରକାର, ସେତିକି ଶ୍ଵେତସାର ଖାଇବା ।

- ତିନିଟି ମୁଖ୍ୟ ଭୋଜନ ବଦଳରେ ଛଅଥର ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଖାଇବା ଉଚିତ । ଏହାଦ୍ଵାରା ରକ୍ତ ଶର୍କରା ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରହେ ।

କେବେ ହେଲେ ଖାଲି ପେଟରେ ରହିବା ନାହିଁ । ଏହାଦ୍ଵାରା ରକ୍ତ ଶର୍କରା ହଠାତ୍ ବହୁତ ଖସି ଯାଇପାରେ । ତାହା ପରେ ଅଧିକ ଖାଇଦେଲେ, ବିରପାତ ଘଟେ । ଅଧିକାଂଶ ନଟସ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ହିତକାରୀ । ତେବେ, ଟାଇପ୍ ୧ ମଧୁମେହ ଭୋଗୁଥିଲେ, ଅଧିକ ଖାଇବା ଅନୁଚିତ । ଏହା ମୋଟା କରିପାରେ । ସର୍ବଦା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣି ଖାଇବା ଉଚିତ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ପାଉଁରୁଟି, ଦୁଗ୍ଧ, ପାତ୍ରା ଖିଆ ଯାଇପାରେ । ଆକାଶିଆ ଚାଉଳ ସବୁଠାରୁ ନିରାପଦ । ଏସବୁ ଶ୍ଵେତସାର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରନ୍ତି । ତୋପା ଥିବା ମୁଗଡାଲି, କଳା ମସୁରଡାଲି ଉତ୍ତମ । ନିୟମିତ ପାଳକ, ହୋକୋଲି, ବନ୍ଧାକୋବି, ଫୁଲକୋବି, ଗାଜର, କାକୁଡ଼ି ଓ ଚମାଟୋ ଖାଆନ୍ତୁ । ଆଳୁ, କଞ୍ଚା କଦଳୀ ଓ କନ୍ଦମୂଳଖାଆନ୍ତୁ ନାହିଁ । ମିଠାଫଳ-ମୂଳ, କାମ-କେଲି, ମୁକୁ ପାନୀୟ ମଇଦା ଦିଆରି ଖାଦ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଜନୀୟ ।

ନିରାଶାରୁ ବଢ଼ିବାର ଉପାୟ

ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତୁ । ଏହାଦ୍ଵାରା କେବଳ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଭଲ ରହେ ତାହା ନୁହେଁ ବରଂ ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ବେଶ୍ ଆରାମ ଅନୁଭୂତ ହୁଏ । ତାହାଲେ ଭଲ ସାହିତ୍ୟ ପୁସ୍ତକ, କବିତା, ଗଳ୍ପ କଥା ଉପନ୍ୟାସ ପଢ଼ିପାରିବେ । ଆଶା ଏବଂ ନିରାଶା ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରାର ଦୁଇଟି ପାର୍ଶ୍ଵ । ମଣିଷ ପରି ପଶୁ ମନରେ ବି ନିରାଶ ପଣ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ହେଲେ ମଣିଷ ଏବଂ ପଶୁ ମଧ୍ୟରେ ଥାଏ ଗୋଟିଏ ତପାତ୍ । ପଶୁ ନିରାଶା ହେଲେ କିଛି ନ କର ବସିପଡ଼େ କିମ୍ବା ଶୋଇପଡ଼େ । ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ, ନିରାଶରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ପାଦାଂଗୁଳି ଚଳେ । ଏହାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ କିଛି ଉପାୟ ଅଛି ।

ଜୀବନରେ ଯଦି କେବେ ନିରାଶା ଆସେ ତେବେ ଯେଉଁଠି ହରାକୁ ନାହିଁ ବରଂ ସେତିକିବେଳେ ଏମିତି ଏକ କ୍ଷଣକୁ ମନେ ପକାନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ କିଛି ବଡ଼ କାମ କରିଥିଲେ । ଯାହା ଅନ୍ୟର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ କାମରେ ଲାଗିଥିଲା ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ମିଳିଥିଲା ଅନେକ ପ୍ରଂଶଂସା । କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଜୀବନରେ ଏମିତି ଏକ ସମୟ ଆସିଥାଏ ଯାହାକୁ ନେଇ ସେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଖୁସି ହୋଇଥାଏ । ଏମିତି କ୍ଷଣକୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ଵାରା ମନ-ମଞ୍ଜିଷ୍ଠକୁ କଷ୍ଟଦାୟକ ବୋଧ ହାଲୁକା ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଥିବା ବଡ଼ ସମସ୍ୟାକୁ ଲଢ଼ିବାରେ ସହାୟ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ଏସବୁ ସତ୍ତ୍ଵେ ମଧ୍ୟ ମନ ନିରାଶାରେ ଛାଇ ରହିଥାଏ, ତେବେ କୌଣସି ନୂତନ ରାସ୍ତାରେ ସମ୍ଭାବନରେ ଲାଗି ପଡ଼ନ୍ତୁ । ଯଦି ଏହି ସମୟରେ ଖାଲି ବସିପଡ଼ନ୍ତି, ତେବେ ମନ ଅଧିକ ବୋଧ ଲଦିହେଲା ପରି ମନେ ହୁଏ । ଏଥିପାଇଁ ନିଜକୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଛୋଟ ବଡ଼ କାମରେ ନିମଗ୍ନ ରଖନ୍ତୁ । ତେଣୁ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରାତଃ ସମୟରେ ଉଠି ବ୍ୟାୟାମ କରିବାର

ଅନେକ ବଡ଼ ବଡ଼ ଦୁର୍ଘଟଣା ବା ସମସ୍ୟା ଆସି ଠିଆ ହେବ । ତା' ମାନେ ନୁହେଁ କି ତାକୁ ଭରି ପଛପୁଆ ଦେବ । ବଙ୍ଗ ଚେଷ୍ଟା ଦ୍ଵାରା ତାକୁ ଲଢ଼ିବା ଶିଖିବା ଦରକାର । ଯଦି ଏଥିରେ ଅସଫଳ ହେଉଛି, ତେବେ ଭାଙ୍ଗିନପଡ଼ି ସେହି ନିରାଶା ମଧ୍ୟରେ ଆଶାର ସମ୍ଭାର କରନ୍ତୁ ।

ମାଛ, ମାଂସ ନଖାଇ ସୁସ୍ଥ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି କି ? ଯଦି ହଁ, ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ଉପାୟ...

ଦିନକୁ ଦିନ ଲୋକଙ୍କର ଓଜନ ବଢ଼ୁଛି । ଏଥିପାଇଁ ଅନେକ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ହେଉଛନ୍ତି ଲୋକେ । ଖାସ୍ ଏଥିପାଇଁ ହିଁ ଶାକାହାରୀ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯଦି ମାଂସ, ମାଛ ଏବଂ ଅଣ୍ଡା ଭଳି ଜିନିଷ ଖାଇବା ବନ୍ଦ କରି ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଶରୀରକୁ ପ୍ରୋଟିନ୍ କେଉଁଠୁ ମିଳିବ । ଏ ପ୍ରଶ୍ନ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ନିଶ୍ଚୟ ଉଠୁଥିବ । କିନ୍ତୁ ଏପରି କିଛି ଶାକାହାରୀ ଖାଦ୍ୟ ରହିଛି ଯାହା ଶରୀରକୁ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଯୋଗାଇବ । ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା...

୧. ଡାଲି: ଡାଲିକୁ ପୋଷକ ତତ୍ତ୍ଵର ଭଣ୍ଡାର ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ଏହାର ପ୍ରତିକର୍ମ ପିଛା ଡାଲିରେ ମିଳିଥାଏ ୧୮ ଗ୍ରାମର ପ୍ରୋଟିନ୍ । ଏହାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ଖିଆ ଯାଇପାରେ । ଯେପରିକି ସୁପ୍, ସାଳାଡ଼ରେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ମାଂସ ବଦଳରେ ଖାଇପାରିବେ ।
୨. ସୋୟାବିନ୍: ସୋୟାବିନ୍ ପ୍ରୋଟିନ୍‌ର ଏକ ସମୃଦ୍ଧ ଉତ୍ସ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ସାଧାରଣତଃ ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ ତରକାରୀ କରି ଖାଇବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି । ଯାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଵାଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ଆପଣ ଏହାକୁ ନିୟମିତ ଖାଆନ୍ତି ତେବେ ଶରୀରରେ ପ୍ରୋଟିନ୍‌ର ଅଭାବ ରହିବନି ।
୩. କ୍ଵିନୋଆ: କ୍ଵିନୋଆ ଏକ ପ୍ରୋଟିନ୍ ସମୃଦ୍ଧ ଖାଦ୍ୟ ଭାବେ ପରିଚିତ । ଏହି ଖାଦ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ୯ଟି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଆମିନୋ ଏସିଡ୍ ଏହି ଖାଦ୍ୟରେ ମିଳିଥାଏ । ରାନ୍ଧିବା ସମୟରେ ଏହା କମ୍ ପିଛା ପ୍ରାୟ ୮ ଗ୍ରାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ଯୋଗାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଅଧିକାଂଶ ଡାଏଟିସିଆନ୍ ଏହାକୁ ଦୈନନ୍ଦିନ ଖାଦ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଅନ୍ତି ।
୪. ଚୋପୁ: ଚୋପୁ ହେଉଛି ଏକ ସୋୟାବିନ୍ ଭିତ୍ତିକ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ । ଯାହା ପ୍ରୋଟିନ୍‌ରେ ଭରପୂର ଅଟେ । ଯଦି ଆପଣ ଅଧା କମ୍ ଚୋପୁ ଖାଆନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ଶରୀରକୁ ପ୍ରାୟ

- ୧୫ ଗ୍ରାମ ପ୍ରୋଟିନ୍ ମିଳିବ । ଏହା ପନିର ପରି ଦେଖାଯାଏ, ଯଦି ଏହା ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଆପଣ ଏହାକୁ ଅନେକ ଉପାୟରେ ରାନ୍ଧି ଖାଇପାରିବେ । ଏହାର ସ୍ଵାଦ ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ ଉତ୍ତମ ।
୫. ଗ୍ରୀକ୍ ଦହି: ଏହା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ କି ଦୁଷ୍ଟକାରୀ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଗ୍ରୀକ୍ ଦହି ପ୍ରୋଟିନ୍‌ର ଏକ ସମୃଦ୍ଧ ଉତ୍ସ ଅଟେ । ଯାହାର ପ୍ରତି ୬୨୫ ଗ୍ରାମରେ ଯୋଗାଇଥାଏ ୧୦ ଗ୍ରାମର ପ୍ରୋଟିନ୍ । ଏହା ପ୍ରୋବାୟୋଟିକ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ଭରପୂର ଅଟେ, ଯାହା ହଜମ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖେ ।

ଚୀନରେ ୧୫୦ଟଙ୍କାରେ ମିଳୁଛି ଶୁଦ୍ଧ ବାୟୁର ପ୍ୟାକେଟ୍

ବିଶ୍ଵ ସ୍ତରରେ ସବୁଠୁ ପ୍ରଦୂଷିତ ସ୍ଥାନ ଚୀନରେ ଭାରତର ଦିଲ୍ଲୀ ଅଛି । ତେବେ ଦିଲ୍ଲୀ ବାସିନ୍ଦା ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ସତରତ ହୋଇଥିବା ସତ୍ତ୍ଵେ ଚୀନ ହୋଇ ସତରତ ହୋଇଗଲେଣି । ସାଧାରଣ ବର୍ଗର ଲୋକେ ଚୀନରେ ମାସ ପିନ୍ଧି ଚଳୁଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାସ ପିନ୍ଧି ଚଳୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । କାରଣ ପ୍ରଦୂଷଣ କାରଣରୁ ବିଭିନ୍ନ ମାମାତ୍ମକ ରୋଗ ସେଠାରେ ବ୍ୟାପିବାରେ ଲାଗିଛି । ତେବେ ଲୋକେ ସତରତ ହେବା ସହ ଘରେ ଶୁଦ୍ଧ ବାୟୁ ଯେପରି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ, ଏନେଇ ଦୁଇଜଣ ଚୀନ ଯୁବତୀ ତମକୁର ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି । ସେଠାରେ କିନିଙ୍ଗରେ ରହୁଥିବା ଏହି ଦୁଇ ଚୀନ ଯୁବତୀ ତିବତର ଅଞ୍ଚଳକୁ ଶୁଦ୍ଧ ବାୟୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ତାହାକୁ ପ୍ୟାକେଟ୍‌ରେ ଭର୍ତ୍ତି କରି ଆଣି ଚୀନର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଚଳରେ ବିକ୍ରି କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଶୁଦ୍ଧ ବାୟୁ ପ୍ୟାକେଟ୍ ପିଛା ୧୫୦ଟଙ୍କାରେ ଉପଲବ୍ଧ । ଗତ

ପ୍ରକାଶ । କିଛିବର୍ଷ ତଳେ କାନାଡ଼ାର ଏକ କମ୍ପାନୀ ମଧ୍ୟ ପାହାଡ଼ ଅଂଚଳକୁ ଶୁଦ୍ଧ ବାୟୁ ପ୍ୟାକେଟ୍‌ରେ ଭର୍ତ୍ତି କରି ଚାରୋଟିରେ ବିକ୍ରି କରୁଥିଲା ।

ସପ୍ତାହରେ ସେମାନେ ଏହି ବିକ୍ରି ଆରମ୍ଭ କରିଥିବାବେଳେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ୧୫୦ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରି ହୋଇପାରିଛି । ଚୀନ ଯୁବତୀଙ୍କ କହିବାନୁସାରେ, କେବଳ ଅର୍ଥ ଲୋଭରେ ସେମାନେ ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ନେଇନାହାନ୍ତି, ବରଂ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରଦୂଷଣ ବାବଦରେ ସତରତ କରିବାକୁ ସେମାନେ ଏହା କରିଥିବା

ଖାଇବା-ଶୋଇବାରେ ବ୍ୟବଧାନ ନ ରହିଲେ କର୍କଟ ଆଶଙ୍କା

ଖାଇବା ଓ ଶୋଇବାରେ କେତେକ ନୀତିନିୟମ ରହିଛି । ଏହାକୁ ଅନେକ ଅଣଦେଖା କରିଥାନ୍ତି । ରାତିରେ ଖାଇବା ପରେ ପରେ ଅନେକ ବିଛଣା ଧରନ୍ତି । ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଏହା ଆଦୌ ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ନିକଟରେ ବାସିଲୋନା ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍‌ର ଫର ଗ୍ରେପ୍‌ବାଲ ହେଲଥର ଏକ ଅଧ୍ୟୟନରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଯେ, ରାତିରେ ଖାଇବା ଓ ଶୋଇବା ମଧ୍ୟରେ ପାଖାପାଖି ଦୁଇଘଣ୍ଟା ବ୍ୟବଧାନ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏପରି ନ କରିବା ଦ୍ଵାରା କର୍କଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କର୍କଟ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ଅଧିକ ଥାଏ । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଉପରୋକ୍ତ ନିୟମ ମାନି ଚଳିଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଏହି ନିୟମ ନ ମାନୁଥିବା

ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଠାରେ କର୍କଟ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ୨୫ ପ୍ରତିଶତ ଅଧିକ ରହିଥାଏ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଏହା ସେମାନଙ୍କ ଭୋକ ଏବଂ ନିଦ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ । ଏହି ଅଧ୍ୟୟନରେ କର୍କଟ ପୀଡ଼ିତ ୬୦୦ରୁ ଅଧିକ ପୁରୁଷ ଏବଂ ୧,୨୦୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ମହିଳାଙ୍କୁ ସାମିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ପୀଡ଼ିତ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜଣେ ବି ନାକଟ୍ ସିପ୍ଟ୍ କରି ନଥିଲେ । ବରଂ ଏମାନେ ରାତିରେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ପରେପରେ ଶୋଇଥିବାରୁ କର୍କଟରେ ପୀଡ଼ିତ ହୋଇଥିବା କଥା ଅଧ୍ୟୟନରେ କୁହାଯାଇଛି ।

ଧନବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଉତ୍ତର ଦିଗ ସମ୍ପର୍କିତ ବାସ୍ତୁ ଟିପ୍ପ

ବାସ୍ତୁଶାସ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିଗର ଭିନ୍ନ ମହତ୍ତ୍ଵ ଓ ଗୁରୁତ୍ଵ ଅଛି । ଏହି ଧାରାରେ ଧନର ଦେବତା କୁବେରଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦିଗର ସ୍ଵାମୀ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ତେଣୁ ଉତ୍ତର ଦିଗ ହେଉଛି ଧନଦାୟକ । ଧନଲାଭ ପାଇଁ ଘରର ଉତ୍ତର ଦିଗ ସମ୍ପର୍କିତ କିଛି ବାସ୍ତୁ ନିୟମକୁ ମାନିବା ଉଚିତ । ଯଥା -

ଘରର ଉତ୍ତର ଦିଗ କାନ୍ଥରେ ସବୁବେଳେ ହାଲୁକା ନାଳ ରଙ୍ଗ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ । ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଆରମ୍ଭ ଲଗାଇବା ଶୁଭ ଅଟେ । ଉତ୍ତର ଦିଗର କୌଣସି କୋଣ ଭଙ୍ଗା ବା କଟା ହୋଇଥିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କାନ୍ଥରେ ଫାଟ ପଡ଼ିବା ମଧ୍ୟ ଉଚିତ ନୁହେଁ । ବାସ୍ତୁ ଅନୁଯାୟୀ, ଘରର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ତୁଳସୀ ଗଛ ଲଗାଇବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲାଭଦାୟକ । ଏହାଦ୍ଵାରା ଘରେ ସକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ସହିତ ସୁଖସମୃଦ୍ଧି ଆସିଥାଏ । ତୁଳସୀ ପୂଜନ ଦ୍ଵାରା ମା' ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ କୃପାବୃଦ୍ଧି ପଡ଼ିଥାଏ । ଆଲମାରୀ ବା ଟଙ୍କାପଇସା ରଖୁଥିବା ବସ୍ତୁକୁ ଦକ୍ଷିଣ କାନ୍ଥ ପାଖରେ ରଖିବା ଦରକାର, ଯେପରିକି ଏହାର ମୁହଁ ଉତ୍ତର ଦିଗ ଆଡ଼କୁ ଖୋଲୁଥିବ । ଏଭଳି କରିବା ଦ୍ଵାରା ଘରେ କେବେ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥର ଅଭାବ ରୁହେ ନାହିଁ । ଧନବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଘରର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଧାତୁ ନିର୍ମିତ କର୍କଟ ରଖିବା ଶୁଭ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଧାନ

ରଖିବା କର୍କଟର ମୁହଁ ଘର ଭିତରକୁ ରହିବା ଉଚିତ ।

ଅସୂଚ ବଚନ

ନିଜର ଦୁର୍ବଳତା ବିଷୟରେ ଭାବନା କରିବା ଦୁର୍ବଳତାର ପ୍ରତିଷେଧକ ନୁହେଁ । ଶକ୍ତିର ଭାବନା କରିବା ହେଉଛି ତାର ପ୍ରତିଷେଧକ । ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଶକ୍ତି ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଛି ବୋଲି ମାନବକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ ।

ମାଗଣା ସଂସ୍କୃତି:

ହିତାଧିକାରୀ ବନାମ ନାଗରିକ

ଭାରତୀୟ ଗଣତନ୍ତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ଏପରି ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛି, ଯାହା ଧୀରେ ଧୀରେ ଏହାର ମୂଳଦୁଆକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବାରେ ଲାଗିଛି । ଏହା ହେଉଛି 'ମାଗଣା ସଂସ୍କୃତି' ବା 'ରେବଡ଼ି ସଂସ୍କୃତି' । ନିର୍ବାଚନ ଜିତିବା ପାଇଁ ରାଜନୈତିକ ଦଳମାନେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ମାଗଣା ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ନଗଦ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ଏପରି ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚିଛି ଯେ, ନିର୍ବାଚନ ଇସ୍ତଫାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବିକାଶର ରୂପରେଖ ପରିବର୍ତ୍ତେ ମାଗଣା ଯୋଜନା ଏକ ଚାଲିକାରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ଏହି ସଂସ୍କୃତି କେବଳ ସରକାରୀ ତହବିଳ ଉପରେ ବୋଧ ପୁଞ୍ଜି କରୁନାହିଁ, ବରଂ ଏହା ନାଗରିକଙ୍କୁ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ କରାଇବାର ଏକ ମାଧ୍ୟମ ପାଲଟିଛି । ବିଶେଷକରି, ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ ସମାଜର ଏକ ବଡ଼ ଅଂଶକୁ ସିଧାସଳଖ ନଗଦ ଟଙ୍କା ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାର ପ୍ରଥା ଶାସକ ଦଳକୁ ଏକ ଅଭେଦ୍ୟ ସ୍ଥିତିରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଉଛି, ଯାହାଫଳରେ ସେମାନେ ନିର୍ବାଚନରେ ଜୟାପି ପରାଜିତ ହେବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଏକ ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । ଏହି ମାଗଣା ସଂସ୍କୃତିର ମୂଳଦୁଆ ଭୋଟରଙ୍କୁ ଚଳଣିରେ ଲାଭ ଦେଖାଇ ଆକର୍ଷଣ କରିବା ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟବେଶିତ । ରାଜନୈତିକ ଦଳମାନେ ବୁଝିପାରିଛନ୍ତି ଯେ ଦୀର୍ଘମିଆଦୀ ବିକାଶଗୁଡ଼ିକ ଯୋଜନା, ଯେପରିକି ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତର ବିକାଶ, ତୁରନ୍ତ ଫଳ ଦିଏ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଭୋଟରେ ପରିଣତ ହେବା ପାଇଁ ସମୟ ଲାଗେ । ଏହାର ବିପରୀତରେ, ମାଗଣା ବିକୃତି, ପାଣି, ରାସନ, ଲାପଟପ, ସାଇକେଲ କିଣା ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ମାସିକ ଭାବେ ଭଲ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ ଭୋଟରଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ସମ୍ବୁଧ କରେ । ଏହା ଏକ ପ୍ରକାରର 'ଭୋଟ କ୍ରୟ' ର ପରୋକ୍ଷ ମାଧ୍ୟମ ପାଲଟିଛି । ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ ଏହିପରି ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକର ଘୋଷଣା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ଭୋଟରଙ୍କ ମନସ୍ତତ୍ତ୍ୱକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅସ୍ତ୍ର ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଛି । ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଭୋଟର ଦେଖେ ଯେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟାଙ୍କ ଖାତାକୁ ସିଧାସଳଖ ଟଙ୍କା ଆସୁଛି, ସେତେବେଳେ ସେ ଶାସକ ଦଳ ପ୍ରତି ଏକ କୃତଜ୍ଞତାର ଭାବନା ପୋଷଣ କରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଚାରଧାରା ବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟି ହୋଇଯାଏ ।

ନଗଦ ହସ୍ତାନ୍ତରର ରାଜନୀତି ଏହି ସମସ୍ୟାକୁ ଆହୁରି ଜଟିଳ କରୁଛି । ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଲୁଥିବା କୃଷକ ସମାନ ନିଧି, ମହିଳାଙ୍କୁ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା, ବେକାରୀ ଭତ୍ତା ଭଳି ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ ସିଧାସଳଖ ଲୋକଙ୍କ ବ୍ୟାଙ୍କ ଖାତାକୁ ଟଙ୍କା ପଠାଉଛି । ଏହି ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଗରିବ ଏବଂ ଅଭାଗୀତର ବର୍ଗଙ୍କୁ ଆର୍ଥିକ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ସମସ୍ତ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତାର କଙ୍ଗ ଏହାକୁ ଏକ ରାଜନୈତିକ ଅସ୍ତ୍ରରେ ପରିଣତ କରିଛି । ନିର୍ବାଚନ ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକର କିଛି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା କିମ୍ବା ନୂତନ ହିତାଧିକାରୀଙ୍କୁ ସାମିଲ କରାଯିବା ଏକ ସାଧାରଣ କଥା ହୋଇଗଲାଣି । ଏହାଦ୍ୱାରା ଶାସକ ଦଳ ନିଜର ଭୋଟ ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବାରେ ସଫଳ ହେଉଛି । ଫଳରେ, ନିର୍ବାଚନ ଏକ ମୁକ୍ତ ଏବଂ ନିରପେକ୍ଷ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସରକାରୀ ତହବିଳକୁ କିଏ କେତେ ଅଧିକ ମାଗଣା ବାଣ୍ଟିପାରିବ, ତାର ଏକ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ଏହା ଏକ ଅସମାନ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି, କାରଣ ବିରୋଧୀ ଦଳଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଶାସକ ଦଳ ସରକାରୀ କଳକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ତୁରନ୍ତ ଲାଭ ହେଉଥାଏ ।

ଏହାର ଅର୍ଥନୈତିକ ପରିଣାମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟାବହ । ମାଗଣା ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ବିପୁଳ ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ରାଜ୍ୟର ରାଜସ୍ୱ ଉପରେ ପ୍ରବଳ ଚାପ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ଫଳରେ, ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଗମନାଗମନ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ଭଳି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୁଞ୍ଜିନିଦେଶ ପାଇଁ ଅର୍ଥର ଅଭାବ ଦେଖାଦେଉଛି । ଅନେକ ରାଜ୍ୟ ରଖି ଭାରତରେ ଚାଲୁ ରହିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଲୋକପ୍ରିୟତା ହରାଇବା ଭୟରେ ଏହି ମାଗଣା ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ସାହସ କରୁନାହାନ୍ତି । ଏହା ଏକ ବିଷମ ଚକ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି, ଯେଉଁଠାରେ ସରକାର ଅଧିକ ରଖି କରି ମାଗଣା ବାଣ୍ଟୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ରଖି ପରିଶୋଧ କରିବା ପାଇଁ ପୁଣି ବିକାଶମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପାଣି କାଟୁଛନ୍ତି । ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ଭାବରେ, ଏହା ରାଜ୍ୟର ଅର୍ଥନୈତିକ ସ୍ଥିରତାକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବାର ଆଶଙ୍କା ରହିଛି । ଭାରତୀୟ ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କ ଏବଂ ଅନେକ ଅର୍ଥନୀତିଜ୍ଞ ବାରମ୍ବାର ଏହି ବିପଦ ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରାଇଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ରାଜନୈତିକ ଲାଭ ଆଗରେ ଏହି ଚେତାବନାଗୁଡ଼ିକ ଅଣଦେଖା କରାଯାଉଛି । ଏହି ସଂସ୍କୃତି କେବଳ ଅର୍ଥନୀତିକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଗଣତନ୍ତ୍ରର ମୂଳ ଆଧାର ମଧ୍ୟ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇଛି । ଯେତେବେଳେ ଭୋଟରମାନେ ସରକାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମତା, ନୀତି, ଏବଂ ଦୁର୍ନୀତି ଭଳି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ମତଦାନ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ କେବଳ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଲାଭକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଭୋଟ ଦିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସରକାରଙ୍କର ଜବାବଦେହିତା କମିଯାଏ । ଶାସକ ଦଳ ଜାଣିଥାଏ ଯେ ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ କିଛି ନଗଦ ଟଙ୍କା କିମ୍ବା ମାଗଣା ସାମଗ୍ରୀ ବାଣ୍ଟିଦେଲେ, ତାଙ୍କର ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷର ଅପାରଗତା, ଦୁର୍ନୀତି, ଏବଂ ଭୁଲ ନୀତିକୁ ଲୋକେ ଭୁଲିଯିବେ । ଏହା ଏକ ପ୍ରକାରର 'ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷ ଗଣତନ୍ତ୍ର' ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି, ଯେଉଁଠାରେ ନାଗରିକଙ୍କୁ ଜଣେ ସଚେତନ ମତଦାତା ଭାବରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଜଣେ ହିତାଧିକାରୀ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଉଛି । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ, ନାଗରିକ ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟ ବଦଳିଯାଇଛି । ନାଗରିକ ନିଜକୁ ଦେଶର ମାଲିକ ମନେକରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସରକାରଙ୍କ ଦୟାର ପାତ୍ର ବୋଲି ଭାବିବା ଆରମ୍ଭ କରୁଛି ।

ଏହାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଏକ ବହୁମୁଖୀ ପଦକ୍ଷେପର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସର୍ବପ୍ରଥମେ, ଭାରତର ନିର୍ବାଚନ ଆୟୋଗ ଏବଂ ସ୍ୱପ୍ରମାଣୋତ୍ପତ୍ତି ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକ ଦୃଢ଼ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନିର୍ବାଚନ ଇସ୍ତଫାରେ କରାଯାଉଥିବା ଅବାସ୍ତବ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅସମ୍ଭବ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଅଲଗା ଲଗାଇବା ପାଇଁ ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳ ନିଜର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଅର୍ଥ କେଉଁଠାରୁ ଆଣିବେ, ତାହାର ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ହିସାବ ଦେବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଜରୁରୀ । ଲୋକଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ଏହି ମାଗଣା ଯୋଜନାର ଅର୍ଥ ସରକାର ନିଜ ପଦକ୍ଷେପ ଦେଉନାହାନ୍ତି, ବରଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଉଥିବା ଟିକସ ଟଙ୍କା । ଚତୁର୍ଥତଃ, ଲାଭ ପାଇଁ ଦେଶର ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ବାଜିରେ ଲଗାଇବା କେତେଦୂର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ । ଶେଷରେ, ରାଜନୈତିକ ଦଳମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମ-ମନୁନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ନିର୍ବାଚନ ଜିତିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତା ଲୋକପ୍ରିୟତା ପଛରେ ନ ଗୋଡ଼ାଇ, ସେମାନେ ଦେଶର ପ୍ରକୃତ ବିକାଶ ପାଇଁ ଏକ ଦୀର୍ଘମିଆଦୀ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ନେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଯଦି ଏହି ମାଗଣା ସଂସ୍କୃତି ଉପରେ ତୁରନ୍ତ ଲଗାମ ନ ଲଗାଯାଏ, ତେବେ ଭାରତୀୟ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଏକ ଏପରି ସ୍ଥିତିରୁ ପହଞ୍ଚିବ, ଯେଉଁଠାରେ ନିର୍ବାଚନ କେବଳ ଏକ ଔପଚାରିକତା ହୋଇ ରହିଯିବ ଏବଂ ଶାସକ ଦଳ ସରକାରୀ ତହବିଳକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଅନନ୍ତ କାଳ ପାଇଁ କ୍ଷମତାରେ ରହିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବ । ଏହା ଗଣତନ୍ତ୍ରର ମୂଳଦୁଆକୁ ସ୍ୱପ୍ନ ସଦୃଶ ହେବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଣବିକ ଅସ୍ତ୍ର ଯେକୌଣସି ଦେଶର ଶକ୍ତିର ସବୁଠାରୁ ମଜବୁତ ଅସ୍ତ୍ର ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାରତ ସମେତ ବିଶ୍ୱର ୯ ଟି ଦେଶରେ ଆଣବିକ ଅସ୍ତ୍ର ରହିଛି । ଗତ ବର୍ଷ ୨୦୨୨ ସୁଦ୍ଧା ଭାରତରେ ୧୬୦ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର ଥିଲା । ଭାରତ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରର ଭଣ୍ଡାରକୁ ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧି କରୁଛି । ସ୍ୱକ୍ଷେମ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଶାନ୍ତି ଅନୁସନ୍ଧାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ (SIPRI) ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅନୁସନ୍ଧାନରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ, ଭାରତ ଆଣବିକ ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବୃଦ୍ଧି କରୁଛି । ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ, ଭାରତରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରେଞ୍ଜର କ୍ଷେମତା ଅଛି, ଯାହା ପଡୋଶୀ ଦେଶ ପାକିସ୍ତାନ ଏବଂ ଚୀନକୁ ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ କରିପାରେ । ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ଭାରତ କିପରି ଏହାର ଭଣ୍ଡାର ବୃଦ୍ଧି କରୁଛି, ଯଦି ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ସହିତ ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥାଏ, ତେବେ ଏହା କେତେ ଧିର ଯତୀକ୍ରମ ଏବଂ ପାକିସ୍ତାନ ଏବଂ ଚୀନ କ'ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି କି ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ, ୨୦୨୧ ମସିହାରେ ଭାରତରେ ୧୫୬ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର ଥିଲା, ଯାହାର ସଂଖ୍ୟା ୨୦୨୨ ରେ ୧୬୦ କୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଏଥି ସହିତ ପାକିସ୍ତାନରେ ୧୬୫ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆଣବିକ ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ପଡେ, ତେବେ ପାକିସ୍ତାନ ଅପେକ୍ଷା ଭାରତ ଭଲ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବ । କାରଣ ଭାରତରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଯାତ୍ର ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ପରିବହନ ଅଧିକ ରହିଛି । ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରରେ ନଜର ରଖୁଥିବା ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ମୁତାବକ ପାକିସ୍ତାନ ପାଖରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୪୦ରୁ ୧୫୦ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର ରହିଛି । ଯଦି ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣର ଏହି ଗତି କାର୍ତ୍ତ ରହେ, ତେବେ ୨୦୨୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାର ସଂଖ୍ୟା ୨୨୦ ରୁ ୨୫୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଏଭଳି ପାକିସ୍ତାନ ବିଶ୍ୱର ସର୍ବବୃହତ୍ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର ସମ୍ପନ୍ନ ରାଷ୍ଟ୍ର ହୋଇଯିବ । ଆମେରିକା ଗୁପ୍ତଚର ସଂସ୍ଥା ସି.ଆଇ.ଏ ର ପୂର୍ବତନ ସ୍ପେସିଆଲ ଅଧିକାରୀ କେବିନ ହଲବର୍ଡ୍ କହିଛନ୍ତି ଯେ ପାକିସ୍ତାନ ଦୁର୍ନିଆର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉପ ନେଇଛି, କାରଣ ଦ୍ୱି-ଡିଜିଟାଲ ମୁଖ୍ୟ ସମସ୍ୟା ସହିତ ରହୁଛି । ଆଟକବାଦ, ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାର

ବର୍ତ୍ତମାନର ଆଣବିକ ଶକ୍ତି ଓ ତାର ଭୟଭୟତା

ଡ. ଅମୂଲ୍ୟ କୁମାର ପଣ୍ଡା

ଅଧୋଗତି ଆଉ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ରର ଅଧିକ ବ୍ୟବହାର । ଆର୍ଥିକ ସଙ୍କଟ ଦିଗରେ ଏହାଠାରୁ ଖରାପ ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତର କୋରିଆରେ ରହିଛି । ଏହି ଦୁଇ ଦେଶ ଭାରତ ଆଉ ଆମେରିକା ଉପରେ ପରମାଣୁ ଆକ୍ରମଣର ଧମକ ଦେଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଶ୍ୱରେ ୯ଗୋଟି ପରମାଣୁ ଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ଦେଶ ଅଛନ୍ତି: ଆମେରିକା, ରୁଷ, ଫ୍ରାନ୍ସ, ଚୀନ, ବ୍ରିଟେନ, ଭାରତ, ପାକିସ୍ତାନ, ଇସ୍ରାଏଲ ଏବଂ ଉତ୍ତର କୋରିଆ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆମେରିକା, ରୁଷ, ଫ୍ରାନ୍ସ, ଚୀନ ଆଉ ବ୍ରିଟେନ ପାଖରେ ପରମାଣୁ ବୋମାର ବିଶାଳ ଭଣ୍ଡାର ରହିଛି । ତେବେ ପାଞ୍ଚ ଗୋଟି ଦେଶ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ରସମ୍ପଦକୁ କେବଳ ଆମିଲ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଦୁଇଟି ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ ଓ ବିକାଶକୁ ସୁଗମ କରୁଛି । ତେବେ ଏସବୁ ଦେଶ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପୂରଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁନାହାନ୍ତି । ପାକିସ୍ତାନ ଚୋରି ମାଧ୍ୟମରେ ଉତ୍ତର କୋରିଆକୁ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ କୋଶଳ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ କରିଥିଲା; ତେଣୁ ଆଜି ସେ ମଧ୍ୟ ପରମାଣୁ ଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ରାଷ୍ଟ୍ର ରୂପେ ଗଠିତ ହୋଇଛି । ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର ଯଦି ଅପରିଣାମଦର୍ଶୀ ଶାସକ ବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହାତରେ ପଡ଼େ, ତେବେ ତାହା ପୃଥିବୀ ଧିରା ଧିରା କାରଣ ହେବା ବିଚିତ୍ର ନୁହେଁ । ବିଶ୍ୱର ୯ ଟି ଦେଶ — ଆମେରିକା, ରୁଷ, ବ୍ରିଟେନ, ଫ୍ରାନ୍ସ, ଚୀନ, ଭାରତ, ପାକିସ୍ତାନ, ଉତ୍ତର କୋରିଆ ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲର ଆଣବିକ ଅସ୍ତ୍ର ରହିଛି । ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୨୨ ମାସରେ, ବିଶ୍ୱରେ ୧୨,୫୧୨ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର ଅଛି, ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ୯,୫୭୬ ଟି ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ସେନାବାହିନୀ ନିକଟରେ ଅଛି । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ୩,୮୪୪ ଟି କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ଏବଂ ବିମାନ ସହିତ ନିୟୋଜିତ କରାଯାଇଛି । ବିଶେଷ ଭାବରେ ରୁଷ ଏବଂ ଆମେରିକା ପ୍ରାୟ ୯୦% ସମସ୍ତ ଆଣବିକ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଆଣବିକ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଦୀର୍ଘନିଧନ ବିରୋଧ କରିବା ଏବଂ ଆଣବିକ ନିରସ୍ତ୍ରୀକରଣ ଉପରେ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅଭାବ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେଉଁ ବିଚାର ରହିଛି ତା'ର ଏବେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ରହିଛି । ତେବେ ୧୯୯୦ ଦଶକର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଆଣବିକ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଗଠିତ ରହିବା

ଦୂରଗାମୀ କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ଅଛି । ସର୍ବ ରେଞ୍ଜକ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ପୃଥିବୀ ଏବଂ ଅଗ୍ନି-୧, ଯାହାର ପରିସର ୩୫୦ ରୁ ୭୦୦ କିଲୋମିଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଯେଉଁଠାରେ, ଅଗ୍ନିର ପ୍ରକାରଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଅଗ୍ନି-୨ ଏବଂ ଅଗ୍ନି-୩, ଯାହାର ପରିସର ୨ ହଜାରରୁ ୩ ହଜାର କିଲୋମିଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅଗ୍ନି-ଭି କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ରର ସ୍ତ୍ରୋତ ରେଞ୍ଜ ହେଉଛି ୫ ହଜାର କିଲୋମିଟର । ଏହି କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସାହାଯ୍ୟରେ ଭାରତ ପାକିସ୍ତାନର ଯେକୌଣସି କୋଣକୁ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର ଛାଡ଼ିପାରେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆଧୁନିକୀକରଣ ଏବଂ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କରବାରେ ଲିପ୍ତ ରହୁଛନ୍ତି । ଫଳରେ ଆଣବିକ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି । ଏହାର ଭୂଲ୍ ? ମୂଲ୍ୟାୟନ କରାଯିବା ଯୋଗୁ ଦୁର୍ଘଟଣା ମଧ୍ୟ ବଢ଼ୁଛି । ଏପରି କି ଆଣବିକ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଏହାର ପ୍ରକଳ୍ପକାରୀ ପରିଣାମଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ହେବ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମେ ଭଲ ଭାବେ ଅବଗତ ଆଉ ମଧ୍ୟ ନିରସ୍ତ୍ରୀକରଣ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଜାତୀୟ ନିରାପତ୍ତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନିଆଯାଉଥିବା ଏକ ପଦକ୍ଷେପ, ଯାହା ସେହି ଦେଶ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏବଂ ଏବେ ମାନବତା ଉପରେ ଯେଉଁ ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି, ତାହାର ସ୍ତ୍ରୋତ ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନେ ବିଚାର କରିବା ଦରକାର । ତେବେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଆମକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବ ବୋଲି ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ତାହା ଏକ ମୌଳିକ ତ୍ରୁଟି ହୋଇଛି । ବାସ୍ତବରେ, ସେଥିରୁ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ତଥା ଆଗାମୀ ପିଢ଼ି ଉପରେ ବଡ଼ ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ପାକିସ୍ତାନର ଆଣବିକ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରର ସ୍ୱଳ୍ପ ଦୂରଗାମୀ ନଷ୍ଟା, ହଟଫ, ଗଜନଜି ଏବଂ ଅଦବାଳି କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯାହା ୬୦ ରୁ ୩୨୦ କିଲୋମିଟର ଦୂରତାରେ ଆକ୍ରମଣ କରିପାରିବ । ଯେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟମ ରେଞ୍ଜର କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ଗୋଟିଏ ଏବଂ ଶାହିନ୍ । ସେଗୁଡ଼ିକର ସ୍ତ୍ରୋତ ପରିସର ୧୦୦ ରୁ ୨୭୦୦ କିଲୋମିଟର ଅଟେ । ଯଦି ଏହି ଦୁଇ ଅସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ବିଲ୍ଲା, ଜୟପୁର, ଅହମ୍ମଦାବାଦ, ମୁମ୍ବାଇ, ପୁଣେ, ଭୋପାଳ, ନାଗପୁର ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ନୌ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇପାରେ । ଯଦି ଆମେ ଭାରତର ଶକ୍ତି ବିଷୟରେ ଆଗରେ ଆଣବିକ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରର ସମ୍ପର୍କରେ ଆଗରେ ସମ୍ପର୍କରେ ସହାୟତାରେ ପାକିସ୍ତାନ ଲଙ୍ଗରେଞ୍ଜ

ନିଧାରଣ ଓ ପେଲୋଟ ସାମର୍ଥ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କାରି ରହିଛି । ଏହି ଯୋଜନା ବଳରେ କିଛି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପାକିସ୍ତାନ ୩ ହଜାର କିଲୋମିଟର ଦୂରକୁ ହିଟ୍ କରିପାରୁଥିବ । କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ରର ଅଧିକାରୀ ହେବ । ପାକିସ୍ତାନକୁ ଆଣବିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସହଯୋଗ କରୁଥିବାକୁ ଚୀନ ଓ ବୋଲାରୁଷର କେତେକ ଫାର୍ମ ସମେତ ପାକିସ୍ତାନର କେତେକ ସରକାରୀ ସଂସ୍ଥା ବିରୋଧରେ ଆମେରିକା କଟକଣା କାରି କରିପାରିବ । ୨୦୧୫ରେ ପ୍ରଥମେ ପାକିସ୍ତାନ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିବା ସାହିନ୍-୨ ମିସାଇଲର କ୍ଷମତା ୨ ହଜାର ୭୫୦ କିଲୋମିଟର ଥିଲା । ଏହାର ଅର୍ଥ ଭାରତର ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ହିଟ୍ କରିବାର କ୍ଷମତା ପାକିସ୍ତାନ ନିକଟରେ ରହିଛି । ଜାତୀୟ ଆଣବିକ ବିଧିରେ ପରିଚିତ ହୋଇ ୯ କୁଲାଇ ୧୯୫୫ରେ ଆଲବର୍ଟ ଆଇନଷ୍ଟାଇନ ଓ ପ୍ରୁସିଆର ବୈଜ୍ଞାନିକ ବର୍ଡିଷ୍ଟର ଦେଖି ସଂସ୍କୃତ ବିଜ୍ଞାନିକ କାର୍ଲ ଶ୍ଟରାଇଭର ଆଣବିକ ଅଧିକାରୀ କରିବାକୁ ଅଧିକାରୀ କରିବାକୁ ନିବେଦନ କରି କହିଥିଲେ, “ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଦୂରୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧରେ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ରର ପ୍ରୟୋଗ ହେବ । ଏଥିଯୋଗୁଁ ମଣିଷଜାତିର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ସଙ୍କଟ ଦେଖାଯିବ; କିନ୍ତୁ ଚତୁର୍ଥ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ଲାଠି ଆଉ ପଥର ମାଧ୍ୟମରେ ହେବ ।” ଏହି ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ନରସଂହାର କଲାଇଭି ସମସ୍ତ ଅସ୍ତ୍ରକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଆଯିବ ଆବଶ୍ୟକ । ଆମର ପୂର୍ବ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ରାଜୀବ ଗାନ୍ଧୀ ଏହି ଭୟାବହତାକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରିଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଆଣବିକ ଅସ୍ତ୍ରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଷ୍ଟ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ପରମାଣୁ ମହାଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଉପରେ କୌଣସି ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ପରମାଣୁ ପ୍ରଭୁତ୍ୱରେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଶକ୍ତି ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମାଣୁ ଶକ୍ତି ସଂପଦ ଦେଶଗୁଡ଼ିକର ସ୍ୱାର୍ଥନିର୍ଯ୍ୟାସ ବ୍ୟତୀତ ଆଣବିକ ଅସ୍ତ୍ରର ବିପଦକୁ ସାଫିତ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ଏପରି ରହିଲେ ସମାଜ୍ୟ ବିଶ୍ୱ ଧି-ଧିକୁ ବଦଳି ଦିଆଯାଇ ନ ପାରେ । ଅରଜାବାଦ, ବରୀ, ଯାଜପୁର ମୋ-୮ ୨୪୯୫୦ ୨୭୭୭

ଏତେଦିନ ପରେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କର ବାଲେଶ୍ୱର ସାଟେଲାଇଟ୍ ସେଣ୍ଟର ଉପରେ ନିଜର ପଡ଼ିଲା

ସୁସୂଚ କର

ବ୍ୟବହାର ନ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା । ହଠାତ୍ ଥରେ ପାଇପ୍ ଲାଇନ୍ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦୂରାନ୍ୱିତ କରିବା ପାଇଁ ବାଲେଶ୍ୱର ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଏମ୍.ଏଲ.ଏ ମଲ୍ଟି ଭାଇଙ୍କୁ କହି ମେଡିକାଲ କ୍ରିୟାନୁଷ୍ଠାନ କମିଟିର ସଭ୍ୟମାନେ ଏମ୍.ଏଲ୍.ଏ ବାବୁଙ୍କୁ ଭେଟି ଏମ୍.ଏଲ୍.ଏ ଡାକ୍ତରଖାନା ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସହିତ ବାବୁ ମନମୋହନ ସାମଲ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଏମ୍.ଏଲ୍.ଏ ବାବୁ ସେତେବେଳେ ଜବାବ୍ ରଖିଥିଲେ ଆସନ୍ତା ୩ ମାସ ଭିତରେ ଏମ୍.ଏଲ୍.ଏ ଡାକ୍ତରଖାନାର ଶୁଭ ଦିଆଯିବ ।

ସତରେ ସେ ତାଙ୍କ କଥାକୁ ରଖି ଠିକ୍ ୩ ମାସ ପରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀମୁଖ ବାବୁ କେ.ପି ନନ୍ଦାଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଆଣି ଶୁଭ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଠିକ୍ ପରେ ଡାକ୍ତରଖାନାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରା ହୋଇଥିଲା । ପରେ ପରେ ୨୦୨୦ ମସିହାରୁ ସମ୍ପାଦନରେ ଗୋଟାଏ ଦିନ ଏବଂ ୨୦୨୨ ଏପ୍ରିଲ ୧୬ ତାରିଖରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୩-୪ ଜଣ ଡାକ୍ତର ଭୁବନେଶ୍ୱର ଏମ୍.ଏଲ୍.ଏ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗର ଅଧିକାରୀମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ରୋଗୀ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ସ୍ତରରେ ଭଲ ଭିଡ୍ ହେଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମିତି ଚାହିଦା ଥିବାର ଜଣା ପଡୁନାହିଁ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ବହୁତ କାରଣ ଅଛି । ସବୁଠୁ ଦୁଃଖର କଥା ହେଲା ଡାକ୍ତରବାବୁ ମାନେ ରୋଗୀ ଦେଖି ଖାଲି ପ୍ରେସକ୍ରିପସନ୍ କେଣ୍ଟ ଏବଂ ପରାମର୍ଶ ଦେଇ ଫୋନ୍ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ଚେଷ୍ଟା ପାଇଁ କୌଣସି ସୁବିଧା କରାଯାଇ ପାରି ନାହିଁ ଏବଂ ଯେଉଁ ଡାକ୍ତର ଥରେ ଦେଖିଲେ ସେ ଆଉ ଆସୁ ନାହାନ୍ତି, ତାଙ୍କ ବଦଳରେ ଅନ୍ୟ ଡାକ୍ତର ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହାଛଡା ମେଡିକାଲ ସେଣ୍ଟର ନାହିଁ କି ଜରୁରୀ କାଳୀନ ଟିକିଆ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଏହି ସବୁ ଅପୁସ୍ତିଧା ଗୁଡ଼ିକୁ ସକଳ୍ପ ରୋଗୀ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ସ୍ତରରେ ଭଲ ଭିଡ୍ ହେଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମିତି ଚାହିଦା ଥିବାର ଜଣା ପାରିଲା । ଏବେ ଖବର ଆସିଲା ବାଲେଶ୍ୱର ସାଟେଲାଇଟ୍ ସେଣ୍ଟର ପାଇଁ ୪୬ ପଦ ମଂକୁରି ହୋଇପାରିଛି । ଏହା ମଧ୍ୟରୁ ୧୮ ଜଣ ବରିଷ୍ଠ ରେସିଡେଣ୍ଟାଲ ଡାକ୍ତର ଏବଂ ୧୦ଟି ନର୍ସ ପଦ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ଆସିଛି । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆମେମାନେ ବିଶେଷ କରି ବାଲେଶ୍ୱରବାସୀ ବହୁତ ସୁଖି । ଏବେ ହୁଏତ ଟିକିଏ କଥାକୁ କଟକ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସବୁ ସୁବିଧା ଅଛି ଖର୍ଚ୍ଚରେ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ରୋଗୀ ଭଲ ହୋଇ ପାରିବେ । ଏହା ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦର ପାତ୍ର ପ୍ରଥମେ ଏମ୍.ଏଲ୍.ଏ ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ଶେଷରେ ମେଡିକାଲ କ୍ରିୟାନୁଷ୍ଠାନ କମିଟି ।

୭-୮ ବର୍ଷକଲେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଏମ୍.ଏଲ୍.ଏ ଟରଫରୁ ଏକ ୩୫୦ ଶଯ୍ୟା ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ସାଟେଲାଇଟ୍ ସେଣ୍ଟର ଡାକ୍ତରଖାନା ହବା ପାଇଁ ଠିକ୍ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ପାଇଁ ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଆରମ୍ଭ ହବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବିଭାଗ କଲୋନୀରେ ସମ୍ପାଦକୁ ଥରେ ଲେଖାଏ ଏମ୍.ଏଲ୍.ଏ ଓପିଡ଼ି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ୩୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ପାରେନା କାମଟି ଶେଷ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ପାରେନା ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ (୨୫ ଏକର) ବହୁଦିନ

କବିତା କୋଶାଳି

ମୋ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଦାନବନ୍ଧୁ ପୋଇ

ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟାଳୟେ ପଢ଼ୁ ଥିଲି ମୁହିଁ ଯାଇଛି ତା ରୂପ ବଦଳି ଥିଲା ଦିନେ ସିଏ ନତା ଛପରର ମାଟି କାନ୍ଦୁ ଭରା ଶିଖିଲି ।

ମୋ ବେକରେ ତାହା ନିପ୍ରା ଥିଲା ଏବେ ଉପ୍ରା ହୋଇଛି କଣେ କଣେ ତାର ନାମ ଦିଆଯାଇ ସୁନ୍ଦରୀ ତାହାର ବଚ୍ଛି । ନାହିଁ ଆଜି ତାହା କି ସୁନ୍ଦର ଆହା ପରିବେଶ ତାର ଦିଶୁଛି ସରହଦ ତାର ପଥର ପାରେନା ସହଜରେ ଚିହ୍ନି ହେଉଛି । କାନ୍ଦୁ ଛାତ ତାର ଇଟା ସିମେଣ୍ଟର ଜଳେଇର ଛାତ ହୋଇଛି କାନ୍ଦୁରେ ତାହାର ଗୋଲାପି ରଙ୍ଗରେ ନିଜକୁ ସଜେଇ ଦେଇଛି । ଦଣ୍ଡମୁକ୍ତ ମୋର ବିଦ୍ୟାଳୟ ହୋଇ ଛାତ୍ର ଉପସ୍ଥାନ ବଚ୍ଛି ଏବେକାର ଛାତ୍ର ଘରେ ରହିବାକୁ କହିଲେ ଅମଙ୍ଗ ହେଉଛି । ସେକାଳର ଛାତ୍ର ଦେଖାଇଛି ବାଟ ଶୁଖିଲି ମୁହିଁ ହୋଇଛି ବହୁ କଷ୍ଟ କରି ବିଲୁଲୁ ସୁମରି ଶିକ୍ଷକ ତାରିକି ପାରିଲି । ମାଗଣା ପୋଷାକ ମାଗଣା ବହିରେ ପାଠ ପଢ଼ା ଏଠି ହେଉଛି ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ଖାଉ ଶିଶୁ ଗଣ ପୁଷ୍ପ ଖାଉଁପତି ପାଉଛି । ନାହିଁ ମନେ ଭୟ ଅଛି ପାଠେ ଲକ୍ଷ ନାଟଗୀତ ଗାଇ ପଢ଼ୁଛି ଜାତୀୟ ପରବେ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ମୋର ହସୁଛି । ବିଦ୍ୟାର ମହିର ଏଥରେ ଆମର ସବୁ ଜ୍ଞାନ ଏଠି ମିଳଇ ଦେଇ ମନଧ୍ୟାନ କରିଲେ ଅର୍ଜନ ଗାଆଁ ମୋର ଯିବ ଆଗେଇ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ସାଟେଲାଇଟ୍ ସେଣ୍ଟର ପାଇଁ ୪୬ ପଦ ମଂକୁରି ହୋଇପାରିଛି । ଏହା ମଧ୍ୟରୁ ୧୮ ଜଣ ବରିଷ୍ଠ ରେସିଡେଣ୍ଟାଲ ଡାକ୍ତର ଏବଂ ୧୦ଟି ନର୍ସ ପଦ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ଆସିଛି । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆମେମାନେ ବିଶେଷ କରି ବାଲେଶ୍ୱରବାସୀ ବହୁତ ସୁଖି । ଏବେ ହୁଏତ ଟିକିଏ କଥାକୁ କଟ

